

Urząd Regulacji
Energetyki

Warszawa, 6 października 2020 r.

DEPARTAMENT
KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

DSK-0511-2(14)/2020/KR

**Regionalny Związek Rewizyjny
Spółdzielni Mieszkaniowych
w Bydgoszczy
ul. Adama Grzymały Siedleckiego 14
85-868 Bydgoszcz**

Szanowni Państwo,

Odpowiadając na Państwa petycję z dnia 20 lipca 2020 r. w sprawie podjęcia „przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki działań zmierzających do zapobieżenia kolejnej podwyżce cen ciepła za pośrednictwem dystrybutora Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Bydgoszczy”, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Do zadań nałożonych na Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833 z późn. zm., dalej: „ustawa – Prawo energetyczne”), należy m.in. zatwierdzanie taryf przedkładanych przez przedsiębiorstwa energetyczne (art. 47 ust. 2 ustawy). Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”), każdorazowo wydając decyzję zatwierdzającą taryfę dla ciepła, bądź zatwierdzając zmianę taryfy zobowiązany jest zbadać jej zgodność z zasadami, o których mowa w art. 44-46 ustawy – Prawo energetyczne oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2020 r. poz. 718, dalej: „rozporządzenie taryfowe”).

Zatwierdzenie taryfy dla ciepła, dla każdego przedsiębiorstwa energetycznego, następuje po dokonaniu oceny i stwierdzeniu, że taryfa jest ustalona stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, w sposób zapewniający pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstwa energetycznego w zakresie zaopatrzenia w ciepło, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność, oraz ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat. Należy przy tym wskazać, że Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii.

W przypadku źródeł wyposażonych w jednostki kogeneracji, obowiązujący od 2010 r. model prawny jest odejściem od analizy kosztów przy zatwierdzaniu taryf dla ciepła wytworzonego w kogeneracji – regulacje zawarte w uchwalonym w 2010 r. przepisie art. 47 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne stanowią, że planowane przychody ze sprzedaży ciepła przyjmowane do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła dla jednostek kogeneracji, oblicza się przy zastosowaniu ustalanego przez Prezesa URE